

Sygn. akt I CO 10/06

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Gminy T.

przeciwko Z. K. i R. K.

o oddanie przedmiotu dzierżawy,

oraz z powództwa wzajemnego Z. K. i R. K.

przeciwko Gminie T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 kwietnia 2006 r.,

na skutek skargi pozwanych - powodów wzajemnych o wznowienie postępowania

w sprawie, zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego

z dnia 7 września 2000 r., sygn. akt I CKN 265/00,

**uznać się niewłaściwym i sprawę przekazać według właściwości
Sądowi Apelacyjnemu w [...].**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 7 września 2000 r. Sąd Najwyższy oddalił kasację pozwanych – powodów wzajemnych Z. K. i R. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 lutego 1998 r. oddalającego ich apelację od wyroku Sądu Wojewódzkiego z R. z dnia 24 czerwca 1997 r. uwzględniającego powództwo.

Pozwani – powodowie wzajemni Z. K. i R. K. wnieśli o wznowienie postępowania, powołując się na stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody R. z dnia 10 lutego 1993 r. w sprawie przekazania powodowej Gminie spornej nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2006 r. Sąd Rejonowy w R. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w R. Sąd ten natomiast postanowieniem z dnia 17 marca 2006 r. również uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 405 zd. drugie k.p.c., do wznowienia postępowania na podstawie innej niż określona w art. 401 lub 401¹ k.p.c. właściwy jest sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że wyrok Sądu Najwyższego oddalający kasację nie jest orzeczeniem co do istoty sprawy w rozumieniu art. 405 k.p.c. (por. uzasadnienia uchwały z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CZP 11/04, OSNC 2004, nr 12, poz. 206 i postanowienia z dnia 13 stycznia 2005 r., III CZP 77/04, OSNC 2005, nr 12, poz. 200, oraz niepublikowane postanowienia z dnia 18 maja 2000 r., III CO 2/00, z dnia 20 kwietnia 2000 r., III CO 3/00, z dnia 5 marca 2001 r., III CO 17/00 i z dnia 5 czerwca 2001 r., IV CO 17/01). W sposób jednoznaczny Sąd Najwyższy przesądził również, że orzeczeniem co do istoty sprawy jest orzeczenie sądu drugiej instancji oddalające apelację (zob. uchwałę z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CZP 11/04, OSNC 2004, nr 12, poz. 206 i postanowienie z dnia 13 stycznia 2005 r., III CZP 77/04, OSNC 2005, nr 12, poz. 200). Przytoczone stanowiska prezentowane są w powszechnie dostępnych komentarzach do kodeksu postępowania cywilnego.

Z tych względów, biorąc pod uwagę, że skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na podstawie określonej w art. 401 lub 401¹ k.p.c., sprawę należało przekazać Sądowi Apelacyjnemu jako właściwemu do jej rozpoznania (art. 405 i 200 § 1 w zw. z art. 406 k.p.c.).